

over hvad det koster at faa Kortene udstedt. Men saa rejste der sig en mægtig Protest. Det har man for sin gode Villie, det har man for sin Villighed! Man vilde give Grundejerne fri Adgang til at jage paa egen Jord, men deraf opstod den Kritik, der nu er i Færd med at sætte hele Landet i Bevægelse og gribe dybt ind i Partidannelserne her, saa man ikke ved, hvorledes det politiske Liv kan forme sig i Fremtiden, hvis de samme Rystelser skal komme igen.

For fuldt Alvor mener jeg, at hvis vi havde vedtaget, at der skulde betales 10 Kr. for Jagtretten, uden Hensyn til, om den drives paa egen eller paa Naboens Grund, vilde Folk have sagt: Det er rimeligt; vi skal have Jægerens Antal indskrænket, for ellers skydes alting ned. Vi kan ikke tage den Jagtprøve, der har været Tale om, men lad os sige, at enhver, der gaar med Gevær, skal betale en vis Skat, ligesom enhver, der kører med Automobil, skal det — begge er nemlig farlige for deres Omgivelser —, enhver, der gaar med Gevær skal betale en vis Skat, og vi bryder os ikke om, hvorvidt han gaar paa egen eller paa fremmed Grund. Hvis vi havde sagt det, vilde der ingen Opposition have været. Jeg tror, at de Grundejere, der saa skulde have betalt 10 Kr., men som nu kun betaler 2 Kr., vilde have været tilfredse.

Nu er imidlertid Misfornøjelsen kommet, og jeg ved ikke, om den lader sig besværges paa den Maade, her er omtalt. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis vi sidste Aar havde været mindre velvillige overfor Grundejerne, havde vi været bedre stillet, end vi er i dette Øjeblik. Men alt dette kan overvejes i det kommende Udvalg, og det kan ogsaa Spørgsmaalet med Hensyn til Fiskernes Jagtret.

Det ærede Medlem Hr. Lundberg spurgte, hvilken Forskel der var mellem at gaa paa Jagt paa egen Grund eller gaa paa Jagt paa et Areal, man havde lejet, eller gaa paa Søjagt. Ja, der er jo det, at den Mand, der løser Adgang til Søjagt, faar et meget stort Omraade at jage paa, og den Mand, der løser et Kort til 20 Kr., faar Lov til at jage over hele Landet — naturligvis forudsat, at han har Jagtret, den skal han skaffe sig, det er et Spørgsmaal for sig, det kommer ikke Jagtkortet ved —, og den, der løser et Kort til 2 Kr., kan kun jage paa egen Grund. Den Forskel er der. Jeg tror for øvrigt, det er rigtigt, at hele dette Spørgsmaal bliver optaget fra Grunden af i det kommende

Udvalgs Forhandlinger, og jeg vil meget gerne deltage i saadanne Overvejelser, men jeg henstiller endnu en Gang, at man tager lidt mindre lidenskabeligt, lidt mere roligt og sagligt paa alle disse Forhold, det tror jeg tjener Sagen bedst.

Det samme gælder med Hensyn til Fredningstiden. Jeg har selv et enkelt Forslag, jeg vil drage frem i det kommende Udvalg, og det kan være, enkelte Medlemmer har andre Forslag, og saa kan vi drøfte dem der. Det samme gælder det Forslag, der er fremkommet fra Fiskernes Side, det kan vi ogsaa tage under Overvejelse. Men jeg beder om, at det maa blive en rolig og saglig Forhandling og ikke den Diskussion, der har fundet Sted saa mange Steder her i Landet, og som synes at ville forplante sig her til Salen; det tror jeg ikke er til Gavn for nogen af de Interesser, her skal varetages.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Min Formodning om, at dette Forslag om Ændring i Jagtloven er fremsat navnlig af Hensyn til Grundejerne og den Kritik, de har rejst mod de 2 Kr.'s Jagttegn, synes at være velbegrundet, efter at Ministeren nu har haft Ordet. Ministeren var noget utilfreds med, at man fra visse Sider var højt oppe i Diskussionen angaaende denne Jagtlov; jeg synes, det lille Mellemværende mellem Ministeren og det ærede Medlem Hr. Lauritz Laursen kunde være afgjort andre Steder end netop fra denne Talerstol, thi det var som bekendt ikke fra Oppositionens Side, at man var i nogen som helst Grad højt oppe. Naar den højtærede Minister synes at mene, at dette Spørgsmaal er af saa ringe Betydning, kan jeg forsikre ham om, at han ved en Samtale med Dansk Fiskeriforenings Formand, der har Sæde i Landstinget og er hans nære Partifælle, vil kunne blive gjort bekendt med, at man fra Fiskernes Side ingenlunde tager saa spøgefuldt og letfærdigt paa denne Sag. Her er Tale om Livsinteresser. At Fiskere og Arbejdere, der bor langs Randers Fjord, er ganske afskaaret fra at faa en ekstra Indtægt ved Jagt ved Randers Fjord, har overordentlig stor Betydning for dem; thi det er jo i Almindelighed ikke Ministergager, de har til at dække deres daglige Behov, de maa være tilfredse, naar de kan tjene sig en lille Ekstraskilling nu og da. Derfor mener jeg, det har overmaade stor Betydning, at Afstandsbestem-